

Karl Nielsen (S):

Da mit partis ordfører, hr. Poul Mortensen, er forhindret i at være til stede, skal jeg ganske kort præcisere socialdemokratiets stilling til det foreliggende lovforslag.

Formålet med dette lovforslag er helt at afskaffe bestemmelsen om, at der skal betales afgift af arv, som tilfalder arveladers ægtefælle. Det siges i bemærkningerne til lovforslaget, at enker eller enkemænd ofte chokeres, når de konstaterer, at der skal betales afgift af arv efter den afdøde ægtefælle. Jeg vil hertil sige, at med de procent-satser, der gælder i den eksisterende lov, vil choket efter min mening være minimalt, særlig når man i den nugældende lov har en bestemmelse om en henstandsordning.

Af de her nævnte grunde finder socialdemokratiet det unødvendigt at ændre loven som foreslået af det konservative folkeparti.

Anders Andersen (V):

Da mit partis ordfører, hr. Jens Foged, ikke kan være til stede, skal jeg fremsætte nogle bemærkninger om det lovforslag, der er fremsat.

Jeg har hæftet mig ved de argumenter, som ministeren for skatter og afgifter brugte med henvisning til Poul Møllers udtalelser i sin tid. Jeg mener alligevel ikke, det kan være afgørende, hvad der blev udtalt for nogle år tilbage. Tidligere justitsminister fru Nathalie Lind havde sat et undersøgelsesarbejde i gang netop med hensyn til den problemstilling, der her er rejst. Også i skattedepartementet havde vi foretaget visse overvejelser med henblik på ændringer i den gældende lovgivning.

Fra 1926 og frem til 1964 kunne barnløse ægtefæller, efterlevende ægtefæller, hensidde i uskiftet bo. I 1964 ændrede man loven. Der er nu gået så lang tid, at der i og for sig er baggrund for, at man prøver at foretage en nyvurdering af virkningerne af denne ændring.

For venstres vedkommende må vi sige, at det virker temmelig urimeligt, at kriteriet barnløs eller ikke-barnløs skal være afgørende for, om man kan hensidde i uskiftet bo. Jeg er fuldstændig klar over, der er en lang række problemer forbundet med disse overvejelser, problemer, som naturligvis egner sig til undersøgelse og vurdering under udvalgsbehandling. I øjeblikket virker det

sådan, at man i givne situationer er bedre stillet ved at leve i et papirløst ægteskab end ved at gå ind i et ægteskab med henblik på, hvordan virkningerne er af arveafgift.

Det ligger sådan, at hvis en af parterne til den fælles formue, som man har i et ægteskab — og lad os sige, det er den længstlevende ægtefælle — tilfører hovedparten af de værdier, der også vil være til stede, hvis den anden ægtefælle dør, så bliver man efter de gældende regler sat i arveafgift af en formue, som man selv har tilført ægteskabet. Modsat kan man selvfølgelig sige, at hvis det er den anden, der dør, så får man en fordel ud af det, men det begrundes i og for sig kun, at hele problemet bliver taget op til vurdering.

Jeg er ikke enig med ministeren for skatter og afgifter, når han med en håndbevægelse siger: ja men man kan jo få henstand. Det kan man godt, men man skal svare renter, og renten er 1 pct. over diskontoen. Med det renteniveau, man har, og den diskonto, man har, så kan det godt blive en vældig belastning for erhvervsvirksomheder, hvor man pludselig skal til at udrede en ekstra ydelse på baggrund af en sådan arveafgift, og hvor det måske ikke er så nemt at trække et beløb ud af virksomheden og indbetale til staten og derved undgå renten.

Der er altså mange problemer, der er grund til at se på, og jeg kan for mit vedkommende sige, at vi fra venstres side vil gå ind i en positiv vurdering af disse problemer og være medvirkende til at skabe ændringer, som er mere hensigtsmæssige.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Fremskridtspartiet ser med en vis sympati på det lovforslag, der er til første behandling i dag. Jeg tror, der er, som den forrige ordfører var inde på det, flere problemer i det, end skatte- og afgiftsministeren gav udtryk for i sin tale.

Den kraftige inflation har jo ført til, at friværdien i faste ejendomme, som er anskaffet for en menneskealder siden, ofte er på flere hundrede tusinde kroner, selv når der er tale om beskedne og ganske almindelige enfamiliehusene, og derfor kan efterlevende ægtefæller ofte eje papirformuer, hvoraf der skal svares arveafgift, men arveafgiften er jo ikke papirpenge, det er penge, som enten